

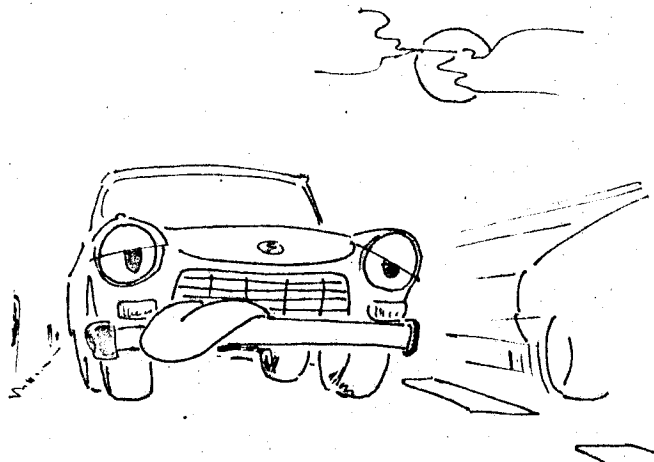
NSZK-BÓL JÖTTEM , mesterségem címe:IAESTE

Ezzel a cikkel folytatni szeretnénk a két héttel ezelőtt megkezdett sort karunk világot járt hallgatóival. Ezért kerestem meg Indiánt, azaz Horváth Gábort, hogy meséljen nyári élményeiről.

- Kezdjük talán a jelentkezéssel.
- Röviden annyit, hogy jó tanulmányi eredmény, társadalmi aktivitás és nyelvvizsga, amivel ha valaki nem rendelkezik, nem probléma. A Nyelvi Intézetben bebizonyíthatja, hogy elég jól beszél, megállná a helyét külföldön is. Ez a vissza egy kb. tíz perces beszélgetés, ahol a legváratlanabb kérdéseket tehetik föl az embernek. Tőlem például azt kérdezték, mi van a levéltárcámban, meg azt, hogy volt-e már autóbalesetem.
- Hogyan készültél föl az útra?
- A legnagyobb problémát itt is a bürokrácia jelentette. Ezért azt javasolom, akinek sikerül, kezdje időben szervezni az utat. A vízumra legalább hat hetet kell számolni, s mivel a kiutazás szolgálati útlevelemmel megy, ügyintézőnk, az IIAESTE is ült egy kicsit rajta. Nekem végül 3 hetes késéssel sikerült kijutnom ezek miatt.
- Hível utaztál?
- Hosszival érdemes menni, mert a vonatonál olcsóbb, az INNER-RAIL pedig lejár, hiszen az embernek érdemes 2-3 hónapot kinnmaradnia. Szóval én Trabanttal mentem, és így rendkívül sok ismeróst szereztem, akik kíváncsiak voltak a csodaszervezetre. Volt egy árajánlatom is, egy Matchbox gyűjtő - nem vicc, ez volt a hobbija - 700 DM-t kínált, ami a kinti autórakat figyelembe véve melleleg igen szép. Így aztán elég lassan haladtam, de mindig célba értem. Az autópályán csak kétszer sikerült előzöm, ám a lassú tempó ellenére is nagyon kellett figyelni: ha valahol irányt változtattam, és a tükörből meggyőződtem, hogy semmi nem jön utánam, egyáltalán nem lehettem biztos benne, hogy fél másodperc

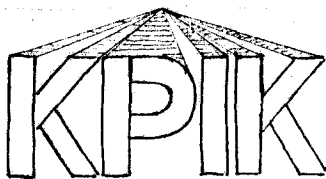
múlva nem süvít-e el mellettem egy BMW kétszázal.

- Hogyan találtad meg a vállalatot?
- Mikor eldől, hogy ki, hova utazik, mindenkinek adtak egy úgynevezett 0 formulát, amelyen a vállalat és a gyakornok közölnék egymással kölcsönösen információt. Ezen megtalálható a vállalat címe és telefonszáma, valamint egyéb fontos adatok. Így telefonáltam még Magyarországról /az említett késés miatt is/, hogy mikor érkezem. Később, amikor kint voltam, még egyszer hívtam őket, így aztán vártak már rám. Még néhány jó tanács a kiutazáshoz: jó előre tájékozódni az ünnepeikről. Júliusban például elég sok vallási ünnep van az NSZK-ban, s ezek olyanok, mint nálunk a karácsony: az üzletek zárva, az utcán alig vannak emberek.
- Hol dolgoztál?
- Egy Ruhr-vidéki városban - Wuppertalban, a városgazdálkodási vállalatnál.
- Hível foglalkoztál?
- A buszok javítási munkáiban vettem részt. Ez a részleg különböző csoportokra volt osztva /hibafeltevők, visszalók, hajtóműszerelők, stb./, itt segítettem, na és volt néhány kisebb önálló munkám is.

- Hílyenek voltak a munkakörülmények?
- Mindenkinék nagyon jó és korszerű szer-
számai, műszerei voltak, egy mozgatható,
nagy szerszámosládában. Amennyiben ez
nem volt elegendő, akkor célszerszámot
hoztak, amely mindenhez rendelkezésre
állt. Ez utóbbiért elegendő volt csupán
bemenni a raktárba, és levenni a polcról,
valamint betenni az embernek a saját szá-
mát a szerszám helyére. A munka utáni
tisztálkódáshoz pedig nem nekem kellett
a szappanról, kézmosószerrel, törülköző-
ről gondoskodni, hanem járt ez is, mint
az öltözőszekrény, külön a munka- és ut-
cai ruhának a hozzátartozó lakatokkal
együtt. Az üzemi kaja is elég jó és ol-
csó volt.
- Hogyan dolgoztak az ottani szakmunkások?
- Érdekes, hogy ők nem különböztettek meg
jó és rossz munkát. Nekik csak munka van,
amit el kell végezni. A takarítást is
mindenki csinálta. A tíz éve ott dolgozó
"szaki bá" is söprögetett, mint a műveze-
tő helyettese, igaz, ő csak a saját iro-
dáját. Vagy például, amikor eldugult a
csatorna a műhelyben, azt sem a legfia-
talabb csinálta meg, hanem aki éppen
ott volt.
- Lógás van?
- Nincs. Esetleg munkahiány van. Azonban
a munkát nem csappják össze, hanem min-
dig rendszeren megcsinálják. Lógni senki
sem lógott, az azonban előfordult, hogy
később érkeztek /például valamilyen hi-
vatalos ügy miatt/, és ha látták, hogy
nem kereste őket senki, akkor rendes kez-
dési időt írtak be érkezésnek.
- Azért nincs, mert a főnökök ellenőrzik?
- Nem. A főnök ott nem hajtja a dolgozókat
ő is olyan kétkezi munkás, mint a többiek
csak a pluszban vállalt adminisztrációs
munkáért kicsit magasabb a fizetése.
- Hílyen érdekességeket tapasztaltál?
- Husizás, lopás nincs. Hétvégére ugyanis
mindenki hazaviheti a szerszámot, vagy ha
ez nem elég, akkor behozhatja a kocsiját
megjavítani.
- Tudom, hogy kinn tapintatlanság a jövedel-
mekről érdeklődni, de talán tudsz nekünk
erről valamit mondani?
- A vállalat valóban bizalmasan kezelte, vi-
szont mi a munkásokkal elbeszélgettünk az
anyagiakról. Ők elmondták, hogy havi 1400-
2000 Df a fizetésük, s ezt, mint láttam,
nem is igyekeztek otthoni plusz-munkával
pótolni.
- Hogy jöttél ki a munkásokkal?
- Érdekes, hogy először az idősebbek fogad-
tak be. Ők jöttek oda érdeklődni hozzám.
Sokat meséltem Magyarországról, amit ők
nagyon elmaradottnak képzeltek. Egyébként
jól összehaverkodtunk főleg azokkal, akik-
hez be voltam osztva dolgozni.
- Hogyan értékeled a nyári gyakorlatot?
- Nem csak szakmailag volt nagyon hasznos
hanem a nyelvet is annyira megtanultam,
hogy merítetttem azt is amit a villamoson
egyénis közt beszéltek. Jövőre is szívesen
hallgatnám!!

-Bambi-

KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK

November 13. (a szakmai napon) este 7-kor
a kolesz klubjában vendégünk lesz

URBÁN LAJOS

KÖZLEKEDÉSI MINISZTER

Téma: A közlekedés fejlesztése, jövője, kü-
lönös tekintettel a következő 5 éves tervre

Kérésünk: Fogalmazzátok meg előre kérdéseit-
eket, és adjátok oda Kárpáti Imrének (a
120-as szobában lakik).

KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK KPIK

Dévai Nagy Kamilla és Mohai Gábor

előadástje széppé tette az estétet. Áltá-
lános és középiskolai irodalomóráinkon át-
siklottunk József Attila szerelmi költésze-
tén, természetesen teljes képet most sem
kaptam, de többet, mint vártam. Egy órán át
élvezhattuk a vers, a zene szépségét.

Őszintén sajnálom, hogy Te nem voltál ve-
lünk, és az egész heti fáradtságodat nem
oldhatta fel ez az est.

Próbálok elhítenni magammal, hogy minden-
ki nagyon elfoglalt, de ez nagyon nehezen
megy, ha arra gondolok, hogy csak 15 pár kéz
tapsolt a kollégiumi könyvtár olvasójában
tudod egyáltalán, hol van?!

Jutalmazottak

EGYÉNI DEKÁNI JUTALOM

Farkas Piroska	502. tk.
Bodnár Ibolya	322. tk.
Lang György	329. tk.
Barna Béla	233. tk.
Csizmadia László	413. tk.
Záhonyi Zsolt	324. tk.
Mészáros Gyula	416. tk.
Tüttő László	415. tk.
Legény Anna	411. tk.
Szilágyi Gábor	504. tk.
Hajdú János	416. tk.
Sz. Molnár László	411. tk.
Szalai Róbert	324. tk.
Zelena Ferenc	502. tk.
Minor Mária	501. tk.
Siklósi László	501. tk.
Ignác Csaba	239. tk.
Szepesi Róbert	238. tk.
Leiner Tamás	237. tk.
Pásztor Csilla	502. tk.
Rácz Péter	502. tk.
Pelikán Tamás	413. tk.
Erdész József	412. tk.
Géczy Miklós	416. tk.
Baráth Attila	413. tk.
Kocsis Tibor	323. tk.
Rozgonyi László	322. tk.
Ródlér Tamás	324. tk.
Szécsei István	504. tk.
Török István	506. tk.
Papp Zoltán	412. tk.
Benedek Péter	412. tk.
Bohnert András	414. tk.
Somodí József	416. tk.
Sülle Gabriella	322. tk.
Seres István	238. tk.
Stieb Gábor	503. tk.

KOLLEKTIV DEKÁNI JUTALOM

a KÖZHÍR szerkesztősége:

Tóth János	232. tk.
Komcsák Miklós	233. tk.
Nagy Vilmos	501. tk.
Balogh István <i>(Szemle)</i>	323. tk.
Tóth Gyula	323. tk.

A dékáni jutalmakat 1984. november 2-án 14.30-kor adják át ünnepélyes keretek között az R klubban.

REKTORI JUTALOM

Bányay András	412. tk.
Petykó Csilla	232. tk.
Belényesi István	412. tk.

NÉPKÖZTÁRSASÁGI ÖSZTÖNDÍJ

Szücs László	501. tk.
Barna Tamás	501. tk.
Hegedűs Béla	502. tk.
Szabó Judit	502. tk.
Szendrei György	502. tk.
Soleczky Levente	504. tk.
Horváth Gábor	505. tk.
Gáspár Péter	505. tk.
Vitális Péter	411. tk.
Földesi Péter	411. tk.
Kocsis Zoltán	412. tk.
Szinger Imre	413. tk.
Sárosi Győző	414. tk.
Gáldi György	322. tk.
Varga Zsolt	322. tk.

KIEMELT ÖSZTÖNDÍJ

Pénzes László	504. tk.
Pesti Róbert	503. tk.
Dudás György	412. tk.
Karnos Gábor	412. tk.
Békefi Zoltán	411. tk.
Borbély Gábor	325. tk.
Tóth Balázs	321. tk.
Tóth József	322. tk.
Markó István	237. tk.

FIGYELEM!

1984. október 18-án, csütörtökön este 8 óra-kor az első összejövetelével „automatikusan” megalakult a kollégiumi

S P E C T R U M - K Ö R

Vezetője Hrivnák István. Tagja lehet bárki, aki érdeklődik a számítógépek – különösen a Sinclair ZX Spectrum – iránt. Témája ezzel kapcsolatban bármi, az alapoktól egészen a magas szintű nyelvekig, a hardware részletekig tetszés szerint.

KOLLÉGIUMI ARCOK – NEVELŐTANÁROK

DR. NAGY ATTILA

Köztünk él. Ismerjük? Hogyne, minden nap találkozunk vele. Mindig ugyanúgy fogadja köszönésünket. Találkozunk az utcán, az egyetemen, vagy a kollégium folyosóján. Arcát majd' mindig változatlanul látom. Mintha gondolkodna valamin. Kössön, és megy tovább.

Sokan ismerjük órákról is. All a táblánál, magyaráz, megold egy feladatot. Közben néha megáll, talán azon gondolkodik, hogyan mondja, hogy mindenki jól megjegyezze, és levonja a konklúziót.

Nagy Attilát a tanári szobában találom meg, ma éppen ügyeletes. A konzultáció javában tart még, kéri, úgy egy félóra múlva menjek vissza inkább.

–Attila! Mióta vagy kollégiumi nevelőtanár?

–Kollégiumi munkával négy éve foglalkozom. Még a Mária utcában kezdtem, akkor külső nevelőtanár voltam, még albérletben laktam.

–Akkor kerültél ide a karra is?

–Nem, már ez a nyolcadik évem itt. Istán, mikor átköltözött a kollégium, bentlakásos nevelőtanár lettem. Először a közlekedési szakosoknak voltam az úgynevezett... szakvezető tanára, és most az utóbbi két évben foglalkozom tanulmányi ügyekkel.

–És mi vitt rá, hogy...

–Hogy ezzel foglalkozzam? Mikor egyetemista voltam, szintén kollégista voltam, a KB munkájában is résztvettem mind az öt éven át. Gondoltam, hogy az ottani tapasztalatokat egy országos hírű kollégiumban laktam, a debreceni Tótfalusi kollégiumban fel lehet itt is használni. Az tényleg egy jó kollégium volt. Az első években tulajdonképpen azt próbáltam megcsinálni a Mária utcában is.

Ez a tanulmányi munka, ez más jellegű. Ahogy így visszaemlékszem, korábban tanulmányi ügyekkel nem is nagyon foglalkoztak a kollégiumban, most került inkább előtérbe.

Megpróbáltam a tanszékekkel a kapcsolatot kialakítani, ez az előző évben úgy történt, hogy a matematika verseny egyik fordulóját itt rendeztük meg, és ez a kapcsolat annyira szoros, hogy az elért eredmények beszámítottak a tanszéki vizsgába is.

–Míg a közlekedési szak vezetője voltál, mennyire sikerült a szakmai tárgyakat tanító tanszékekkel kialakítani a kapcsolatot neked, aki alaptárgyat tanítasz?

–Tulajdonképpen könnyű. Egyrészt a kollégák segítettek, másrészt a hallgatók is. Gondolom van aki emlékszik arra, mikor például Bozóki a Trónokban szervezett egy kört a szaknak. Avonta egyszer hívtuk meg a Közlekedési Intézet dolgozóit, és lent a Trónokban sokáig elbeszélgettünk a szakon folyó képekről, és elég éles témák is felvetődtek.

Ez baráti beszélgetés volt, és az volt a célja, hogy érezzék a szakosok, hogy ők itt most együtt vannak.

–Elsőként azt próbáltad megvalósítani, amit Debrecenben is csináltatok. Mennyire sikerült?

–Ez egy más kollégium volt. Ott főleg matematikus kör, biológus kör, fizikus kör, ilyen körök alakultak. Itt más jellegű az érdeklődés. Itt inkább notoros kör, és inkább műszaki jellegű körök alakulnak. De a tanulmányi munka, az független ettől. Műveletlenül attól, hogy van vagy műszaki egyetem kollégiumáról van szó, ugyanúgy kell a gyengébbeket korrepetálni, a tehetségesekkel foglalkozni.

–Hallani néha, hogy a Máriában jobb volt.

–Működ, úgy van az ember, hogy ha új lakásba költözik, a régihez valami fűsi. Ott kisebb hely volt, ott gyakrabban találkoztak, természetesen, hogy élt az emberekben egy kis nosztalgia.

–En külső nevelőtanár voltam, nem tudtam igazán érezni, hogy mennyivel volt ott jobb, mennyivel volt családisabb a hangulat. Tulajdonképpen ami most ebben a kollégiumban megindult, azt hiszem még jobb, mint a Mária utcában volt. És a kezdeti években az a visszacsúszás talán épp azért is volt, mert a máriások mindig arra hivatkoztak, hogy itt semmit nem lehet megcsinálni, mert az volt az igazi. A Mária utcából elköltöztünk, és szerintem most itt kell egy tartalmas kollégiumi életet kialakítani.

–Szerinted milyen ebben a kollégiumban? Itt élni, és...?

–Nát, ... Ezt nem tudom.

-Szánodra mennyire nyújt igazán emberi élet-körülményeket?

-Hát...-tünődik-nehéz ez, nehéz dolog. Itt szeretek dolgozni, de az ember egy idő után elvágyik, most már a saját kis otthonát szeretné megteremtetni.

Tehernek ezt a munkát nem érzem. A szobámba bármikor bejöhetnek, segítek. Tehernek nem érzem, sőt. Ez így még nem is igazán jó, mert benne van az a szó, hogy teher.

Magáról Attila nem szívesen beszél.

-In úgy vagyok vele, hogy ha... Szóval jobban esik, ha valaki bekopog, és kér valamit, mint ahogy én is bármikor megtehetem ezt, soha nem néznek rám érte furcsán vagy mérgesen.

-Egyes gyakran esik ez meg?

-Most például olyan helyen lakom, ahol például tanítottam őket tavaly, bármikor bejönnek ilyen problémákkal. Majdnem azt lehet mondani, hogy barátaink is voltak hallgatók közül már.

Lehet, hogy órán néha úgy tűnik, szigorú vagyok, de ezen tulajdonképpen én nagyon szoktam csak mosolyogni.

Ezért mondom, hogy nem nagyon szeretek magáról beszélni, nekem sokkal jobban esik, hogy mindig köszönnek, hogy bármikor bejönnek hozzám.

-Milyen érzés az, hogy órán két része van a teremnek, van egy eleje, és hátul vannak a hallgatók, itt pedig mindenki együtt?

-Inkább úgy, hogy itt együtt vagyunk, ott viszont én nem azt látom, hogy most távolság van köztünk és a hallgatók között, én teljesen a matematikával foglalkozom. In nem érzem ezt a két oldalt. Itt is együtt vagyunk, de ott az az én munkám, gondolkozni kell, nem úgy megy az ember előadásra, hogy előtte be-magolja az anyagot, hanem gondolkozik, végig-élt azt a két órát, aztán egy kicsit kifújja magát, és hazajön, és akkor ugyanazokkal találkozik, akiknek előzőleg előadást tartott, vagy gyakorlatot.

Bizonyos szempontból mutatni kell, hogy az ember kemény, az órát össze kell valahogy tartani.

De én nem tudok egy jobbviccet elmondani, amikor órát tartok, mindig az anyagra koncentrálok.

-Ez esténként, mikor lekapcsolod a villanyt, és elteszed magad másnapra, mire szoktál gondolni?

-Esténként inkább... Az esték nagy része olyan, hogy ha lefekszem, egyből el is alszom, mert annyit dolgozom, hogy akkor már fáradt

vagyok.

Mint általában a többiek, én is végiggondolom, mi volt aznap. Ha előadást tartottam, jó volt-e, rámutattam-e mindenre...

Most is fáradt vagyok; ezért nem jutnak jobb dolgok eszembe.

Itt él közöttünk. Minden nap találkozunk vele. Magáról beszélni nem szeret, a három pont néha perces tünődést takar. Végzi a munkáját, és jól esik neki, ha néha rányitják az ajtót.

Ismerjétek? Talán nem eléggé.

Szilvia Ágoston

KILÁTÁS

- Ha a nevetem nem én választottam, a születésem napjáról nem én döntöttem, miért legyenek fontosak számomra az ezekhez kapcsolódó dátumok? - tovább gondolkozott - miért legyenek fontosak a másokhoz kapcsolódó dátumok?

Néha formáságból, kis összegekért vett egyet s más, de sose vert a szíve jobban mint bármely más napokon. Nem várt ajándékot, nem is kapott. Néha felrémlett benne egy szomorú délután, valaki egy noteszt ajándékozott neki - örökre üresek maradtak benne a lapok.

- Az micsoda a táskádban?

- Lyukszalag - válaszolta, és nézte a kisfiút - alig lehetett 7 évesnél több - ahogy óvatosan nyúlt az össze-vissza lyuggatott szalaghoz.

- Ezen van a házi feladatod.

- Nem igaz!

- De igen. Befűzöm egy gépbe, és...

- Milyen gépbe?

Már nem volt visszaút. Besélni kellett a gépről, a szalagról, a lyukakról, a számítógépről, mindenről. Mikor egy óra múlva rájött, hogy sose ér véget a kérdések tengere, odaadta a leghoszabb papírt a kisfiúnak. Valódi, őszinte örömet még nem látott. A kisfiú levegő után kapkodott, nem tudta mit csináljon, nem nevetett, nem sírt, de az arca ragyogott, és olyan aranyos volt ahogy szorongatta az ajándékot - az már az övé, nem veheti el tőle senki. A hallottak alapján próbálta leolvasni, melyik lyuk mit jelent: - ez az A betű, ez a B...

Nem. Akart közbeszólni a "tanító", de úgy sem jött volna ki hang a torkán, eszébe jutott a notesz, levette a polcra, lefújta róla a port, és ráírta a nevét.

Berges

I.P.

Közeledik október 30-a a kari ifjúsági parlament megrendezésének napja. A KISZ szervezeten belül folyik az előkészítés, zajlanak a különböző hevedességgű viták, lassan kikristályosodnak az álláspontok, melyek a KISZ-es korreferátum részét képezik.

Ez alkalommal néhány olyan kérdésben szeretném a kari KISZ vezetőséggel álláspontját ismertetni, melyeknek megoldása túlnyúlik a kari IP hatáskörén és ezért képviselőre javasoljuk a küldötteknek az egyetemi ifjúsági parlamenten.

Oktató-nevelő munka

Az 1981-es ifjúsági parlament óta történt néhány pozitív lépés - például: egyetem kiváló oktatója cím odaítélése - de ennek ellenére sem sikerült elérni az oktató-nevelő munka megfelelő erkölcsi, de különösen anyagi megbecsülését. Úgy érezzük, hogy gyakorlatban is érvényre kell juttatni azt az elvet, hogy az oktatók elsődleges feladata az oktatás.

El kell érni, hogy az oktatók és az oktatási egységek erkölcsi, szakmai és anyagi érdekeltiségében meghatározó legyen a jó oktató-nevelő tevékenység. A fentiekkel nem csökkenteni, hanem éppen ellenkezőleg, erősíteni szeretnénk a hámas követelményrendszer fontosságát.

Úgy gondoljuk, hogy a megfelelő hangsúlyt kapott oktató-nevelő munkától elválaszthatatlan a kutatási és közéleti tevékenység.

Úgy szintén kevés változás történt a társadalomtudományi tárgyak oktatása területén. Ez is jellemzője a túlzottan elvi jelleg, a napi kérdésekre meggyőző válaszok hiánya. Úgy gondoljuk, hogy a társadalomtudományi tárgyak sokkal inkább foglalkozzanak a hallgatókat érintő politikai, ideológiai és gazdasági kérdésekkel, a közelmúlt történelmével és napjaink eseményeivel. Szükséges, hogy a hallgatók ismerjék meg szakmájuk társadalmi-gazdasági összefüggéseit, kapjanak alapos gazdasági és szociológiai ismereteket. Mindezt színvonalasabb képzéssel és szélesebb körű fakultációval kellene elérni.

Tanterem helyzet

Évek óta visszatérő probléma korunkban a megfelelő mennyiségű és méretű tanterem hiánya. Ez a kérdés a „Z” épület átadásával sem rendeződött, sőt az időközben végrehajtott óraszám emeléssel a helyzet tovább romlott.

A jelenlegi tanterem helyzet nemcsak a meg-

felelő órarend készítésnek, hanem sok esetben az oktató-nevelő munkának is akadálya. Az, hogy egyes termekbe a névleges befogadóképességnél kétszer több diákot kell bezsúfolni, hogy egyes órákat kollégiumi dohányzóban, tanári szobákban vagy folyosón kell tartani, a legalapvetőbb elvárásoknak sem felel meg. Ilyen körülmények között nem lehet biztosítani a kar oktatáspolitikai célkitűzéseinek végrehajtását, az oktatás megfelelő színvonalát.

El kell érni, hogy a kar az oktatás sajátosságainak, az indokolt szükségleteknek és lehetőségeknek megfelelő mennyiségű termet kapjon.

Hallgatók szociális helyzete

Ezen a területen a legfőbb kérdés felsőbb állami szervek hatáskörébe tartozik. Itt most csak egy általunk fontos szociálpolitikai kérdést, az egyetemi étkeztetést szeretnénk megemlíteni, amelyben, úgy érezzük, egyetemi szinten is jelentőséget lehetne lépni.

Alapvető kérdésnek tartjuk megfelelő színvonalú gyors étkeztetést lehetővé tévő kultúrát éttermek létesítését, elegendő mennyiségű olcsó élelmiszer biztosítását.

Az az álláspontunk, hogy meg kell szüntetni az à la carte és a menü étkezés adminisztratív szabályozását. Minden dolgozó és hallgató szabadon választhasson az étkezési formák között.

Javasoljuk, hogy hosszútávon az egyetemi vagy saját kezelésűbe a menzákat. Amennyiben ez nem lehetséges, az érintett vendéglátó vállalatok érdekeltségét úgy kell átalakítani, hogy érdekük legyen az olcsó étkezés, a menza minőségének javítása.

El kell érni, hogy az à la carte étkezés áráival arányos mennyiségű jertet lehessen kiváltani és rugalmasabbá kell tenni a menüjegyek kiadását.

A Stoczek menza elkészültével a tényleges egyetemi igénybevétel figyelembe vételével ki kell dolgozni a Landler Kollégiumban működő étterem további sorsát, az általa igénybevett helyiségek egyéb közösségi célokra való felhasználását.

Sport

Támogatjuk a dékáni intézkedési terv vezetésében megfogalmazott javaslatot a Landler Kollégium udvarán létesítendő tornacsarnokra. Úgy érezzük, ez mind a testnevelési órák kiterjesztését, mind az egyetem, a kar, a kollégium sportéletének fejlesztését jól szolgálja.

Stukovszky Zsolt

ZÖLDÉRT-KISZ buli

(avagy az érem másik oldala)

Szeretném kiegészíteni az 5. számban megjelent cikket néhány fontos dologgal. Én láttam el áruval az árusítóhelyeket, tartottam a kapcsolatot a budapesti KISZ bizottsággal, tehát a résztvevők rajtam keresztül cseréltek véleményt. Ezért úgy érzem, hogy jobban meg tudnám világítani az érem másik oldalát is.

A budapesti KISZ bizottság részéről ez az öt árusítóhely kimondottan csak azzal a céllal indult be erre az öt hétre, hogy tapasztalatokat gyűjtsenek. Főleg a szervezés, ellenőrzés, áruellátás, létszámgigény voltak a kérdéses pontok. Hogyan lehetne a minimális apparátussal, de azért ellenőrizhetően megszervezni, több elárusítóhellyel, ezt az "üzletet"?

Egyre nyilvánvalóbb dolog, hogy az építő-táborokra, mezőgazdasági munkákra csökken az igény a Tsz-ek, állami gazdaságok részéről. A felszabaduló diákoknak próbál hasznos, értelmes munkalehetőséget biztosítani a budapesti KISZ bizottság. S ha ezt nem öt lakókocsival, hanem sokkal nagyobb méretben meg tudja valósítani, akkor ez már nem is csúzli, és lehet, hogy megéri az az elefánt.

Meglep, hogy a "krumpli esete" így felfújódott. Nem tudom, hogy a tisztelt olvasó látott-e már lakókocsit. Nem a nagy nyugati cirkálók által vontatott monstrumokra gondolok, hanem kis, szoc. gyártmányú, "ultizni csak állva lehet benne" méretűre. S hogy ezekben hogyan fér el 5-6 mázsa krumpli, az egyéb ládás áruk mellett, ezt nem feszegette a cikk írója. Vagy, hogy mivel mérte volna le a 30-40-50 kg-os tételeket. (Mert nagyobb mérőeszköz nem fért el, csak egy öt kg-os bolti mérleg.)

Az egy tételben vásárlás lehetősége nem a burgonyánál vetődött fel, hanem a paprika, paradicsom, szőlő vagyis a kurrensebb árucikkek-nél, ahol jóval a piaci árak alá tudunk menni. S csak felvetődött, de nem volt központi probléma, mint ahogy a cikk azt kidomborította.

És végül még egy szempont. Az erkölcsi, anyagi felelősséget egyedül a budapesti KISZ bizottság viselte. Így szerintem érthető volt az a törekvésük, hogy bizonyos korlátokat határoztak meg, hiszen "a kibicnek semmi sem drága".

Még annyi hozzáfűzni valóm van, hogy ezeket elmondtam a cikk írójának az előtt, hogy a cikkét megírta volna. Ennek ellenére csak a saját, eladói szemszögéből nézte, véleményezte az egy hetet. Szerintem az ilyen, nem személyes jellegű témáknál egy kari lapnak figyelnie kell arra, hogy több, lehetőleg minden szempontból megvizsgálja, kitárgyalja a cikk a felvetett dolgot. Hiszen a kar hallgatóit informálja, többszáz ember véleményalkotását befolyásolja. És az nem mindegy, hogy ezt hogyan teszi!

Tóth János 322.tk.

↓

Úgy érezzük, a cikk írójának igaza van. Valóban nem mindegy, mit és hogyan teszünk bele az újságba. Néha előfordul, hogy cikkeink egyoldalról, az átélt vagy hallott élmények hatására közelítik meg a dolgokat, így nem találkozunk mindenki véleményével. Természetesen vitatkozni lehet a lap hasábjain is, ettől sosem zárkóztunk el, csupán egy kikötésünk van, hogy a cikk közérdekű legyen. A ZÖLDÉRT - KISZ buli jelen esetben nem feltétlenül az. A témához még csak annyit, véleményünk szerint a budapesti zöldségellátás megoldása nem elsősorban a KISZ feladata, s főleg nem a diákok mindenáron való foglalkoztatása árán.

- a szerk.-

ÉN NEM TE

Ágyban fekszem, nem alszom

meleg van, én nem fázom
sötét van, én nem látomszólítlak, te nem hallod
szeretlek, te nem tudodszívem fáj, te nem érzed
felejténék, de nem lehet

alszom, de nem álmodom

S Z I L Á N K

- SZIA.
- SZIA.
- Szeretnék veled táncolni.
- Ne haragudj, várok valamire.
- Mire?
- Arra, hogy felkérjenek.
- Ja? Bocs. Szia.
- Szia.

LANDLER

NAPOK

Az idei félévben első ízben rendezünk
LANDLER NAPOKot

A kollégiumi rendezvénysorozatot 3 napra tervezzük. (Nov. 12-13-14) Előzetes híradás-ként közlünk néhány programot

- Az első napon vetélkedünk! Az már nem titok, hogy a „VASKAMPÓ” nevezetű vetélkedőn kerül sor az erők próbájára. Lesz még hétfőn futball-csata is, melyet az oktatók vívnek a csapatokért.
- A második napon (nov. 13.) szakmai napot tartunk a kollégiumban, számítógépes versenyekkel és játékokkal fűszerezve. E nap estéjén 19-kor a kollégium vendége lesz Urbán Lajos közlekedési miniszter.
- A következő napon (nov. 14.) itt lesz a kollégiumban Körmendi János és Gálvölgyi János. Este 8-kor pedig sramli-bálon lehet ropni a táncot.

Mindezeket kívül még számos meglepetés vár benneteket az I. Landler Napokon.
Mindenkit sok szeretettel várunk.

Levél~~ek~~

Rossz ébredés.

Csak azt akarom mondani, hogy ne törődj velem. Legyints rám. Én soha, sehol nem számítok, és bár számon tartanak, de nem számítanak rám soha. Mondom, rossz ébredés - ne törődj velem. Sokáig tart a búcsúzkodás, s mire a lényegre térnénk, már késő. Ami fontos, azt mégse mondtuk ki. És végül az ember mindig egyedül marad. Semmit sem tanultam meg. Semmit nem látok világosan, nem tudok tervezni, célért tudatosan küzdeni. Senkinek sem tudtam igazán jó barátja lenni, még Neked sem. Csak a madarak vésző könnyét láttam. Érthetetlen vagyok. Látod, rossz ébredés. Ne figyelj ezekre. Ez az egész levél egy rossz ébredés.

Levegőtlen

Az ember jár-kel a világban, a gondok elvonják figyelmét saját lényéről. Eszik, alszik, anélkül, hogy tudná. Ez hozzátartozik az élethez, de az élet ennél több - törekvés. Húzódnia kell, különben eltiporják. Még egy pillanatra, egy csepp szünet, és már itt is a csúszlak rajta. Akkor kilép testéből és végignézi önmagát. Legdübömbölésű külsőjétől, lényétől - hogy voltan képes „ebben”, „úgy” élni - aztán befordul a szemét és elhűl a szívkamrában, nem is gondol arra, hogy akkor is ugyanabban a testben és lélekkel él, mikor ő táporol el másokat.

Utolsó Helyi Parlamenti ülése és helye:
1984. október 30. kedd 15⁰⁰
K II. 53-as terem

R.G.-nek

KIADJA A BME ÉS A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR
KISZ SZERVEZETE
Felelős kiadó: Kiss Péter
Felelős szerkesztő: Zelena Ferenc
Főszerkesztő: Kelemen László

KÉSZÍTETTÉK:

Genczler Judit	Petykó Csilla	Szabó Judit
Török István	Nauner Csaba	Konczi István
Szűcs Sándor	Gábor	Komócsin Zoltán
Illés Árpád	Komcsák Miklós	Tóth János
Pásztor Csilla	Balogh István (SZÉMI)	